

Delší dobu nosím v hlavě určitou myšlenku. Možná mnozí z vás již tuto myšlenku odhalili. Já sám se v různých článcích postupně snažím brouzdat okolo její podstaty a tento článek není výjimkou. Jednou přijde i vhodná doba a já ji vydám kompletní. Zatím tato doba nenastala.

Podívejme se společně na podstaty dvou slov, co v nás spojují a jaké vazby se za nimi ukládají. Začneme slovem Dědina.Ne všude na našem území je slovo Dědina známo. Jsou zaužívané i jiné výrazy jako třeba ves, vesnice, anebo moderněji obec.

Pokud se podíváme blíže na slovo Dědina, velice jasně se ukazuje, že je odvozeno od slova děd – děda. Je možné, že i děd a dědina se píší místo ,,**D**“ s bókvicí dzielo ,,**dz – =**“ a tedy bychom měli říkat **dědzø L0=] – Dědzina L0=-yf**, kde ono ,,dz“ by celkově označovalo ,,nezměrnost“ propojených zkušeností. Pak by naše dědina byla o nezměrnosti nahromaděných zkušeností. Bylo by to místo moudrosti, kde moudro uchovávají nejstarší členové. Pozor však na onu nezměrnost, jako celek se berou všichni dědové, neboli zkušenosti všech ,,dědů“. A právě proto je možné, že v konečné podobě bude v obou případech dzielo ,,=“ a pak by se jednalo o nezměrost propojených nezměrností, nu věc se musí podrobit hloubější úvaze.

V každém případě bychom se bavili o kmenovém způsobu života. Tento kmenový způsob života obnáší charakterově to nejlepší, co může být pro výchovu mladší generace. Je to dokonalá představa

mohutného pevného kmene stromů, co drží celou rozvětvenou korunu.

Je pravděpodobné, že z tohoto základu se později vytvořil základ pro dnešní mravní zásady uctívání starších. No, v dnešní době již trochu zdegenerovaného uctívání.

Samotná úcta v kmeni byla o podřízenosti vyslechnutí si moudrosti. Zdá se mne, že vykonání skutků, od kterých jsme v kmeni odrazováni, není předmětem zákazů. Je dokonce možné, že dědové dohlíželi nad jistou možností vyzkoušení určitých představ. Tedy přesvědčení se, že to, co dědové říkají, je pravdou.

Je však něco jiného vytvořit situaci pro danou zkušenost, nebo nechat vše úplné volnosti a jen čekat, co nastane.

Myšleno asi tak, pokud si má dítě zapamatovat, že něco pálí, musíte je nechat se spálit. Rozhodně je nenecháte spálit se o železo rozžhavené doběla, ale o předmět zahřátý na vyšší teplotu, aby bylo dítě při popálení a následném prudkém ochlazení popáleného místa jakžtakž v pohodě. Tento ,,tvrdý“ prožitek dítě akceptuje a zařadí ho do svého vjemu.

Tak nějak se řídila celá Dědina. Společnost byla soustředěna na moudrost k drahoceným zkušenostem každého jedince. A možná i zde je dnešní kořen jistého moudra, že děti vychovávají babičky a dědové a ne rodiče. Rodiče si ještě užívají síly života a jsou ,,pracovní“ oporou kmene.

Pokud se podíváme ještě pod dojmem nasátí vjemu slova Dědina na pojem slova Rodina, pak bychom těžce hledali význam onoho slova rodina, co ve skutečnosti obnáší. Jde zde o to, že pokud se celá moudrost soustředí na všechny staré členy kmenu, pak můj otec či matka by nemuseli mít to nejdůležitejší slovo. To by měl ,,sněm“ starších. V takovém kmenovém způsobu života, který je více společenštější, by se význam klasické rodiny více či méně potíral. Je jisté, že slovo jako národ by zde vůbec neexistoval. Nejvyšší je kmen, jaký národ? Jaké národní zájmy by existovaly?

Mám za to, že je možné, že tato společenství byla právě praktikována ve skýtii. Možná právě proto nebyly hranice, nebylo státu, kde by se stálo na hranicích, nebylo koho národně reprezentovat a tak nebyla vytvářena rozdílnost a selektování se.

Rodina nehromadila majetek! Pro rodinu to nebylo to nejdůležitější. Vše se spravovalo v zájmu kmene, v zájmu společnosti daného místa, která vytvářela ono podhoubí růstu všem.

A právě proto se možná i traduje, že úpadek této rozvinuté společnosti stál u kořenů budování silných rodů.

Pojďme se podívat společně na slova obsahující **rod** : národ, rodina, rodit, rodič, rodné, rodiště, porod, zárodek, zrod, příroda, prodat, prodělat, úrodné,

a dál na slova obsahující jen **ro** : rok, Roma, rozdělat, roztok, rozkol, rozdíl, rozbít, rozinka, hrozný, rozmarný, hromadný, ohromný, ropa, rosa, proso, probdít, prosit, prosít, porobit, drobit, rozdrobit, program, promoce a jistě naleznete množsví dalších.

Proč jsem uvedl nejdříve slova s rod a posléze jen s ro je, abych demostroval na nich, jak se nám rýsuje ona podstata samostatného ro. Ro je označením pro jednotku. I ve fyzice známe ro jako měrnou jednotku pro hustotu. Sama hustota nám rozděluje prvky na různé úrovně. Je to tedy nějaká základní představa o jednotlivých prvcích.

Z toho i vyplývá, že náš rod je název pro rozčlenění jistého nakupení, jistého nahromadění. Rod by tedy mohl představovat určitou úroveň vně kmenového zřízení. Byl by to porovnávací parametr, tak

jak u chemických prvků. Není zde patrno, co by bylo předmětem náplně rodu jako základní míry. Je jisté, že bychom se zde museli nejspíš opřít o články Vědomostní úrovně 1. a 2. . Formování vědomostní úrovně, její zrání, možná lépe i vycídění, kde předmětem zrání je soustředění se na jedince.

Pár neboli rodiče nejsou vždy to ,,nejsvětější“. Účel je přednější a to je růst pro každého, bez omezování druhých. Je omyl pokládat emoční vazbu mezi dvěma partnery, že jde vždy o lásku, nebo snad i sounáležitost životního údělu.

Přátelé, mnohdy jde ve vztazích jen o chtíč našeho zájmu, naší pohodlnosti mít své jisté. Bohužel je to prvek přivlastnění si druhého. Prožíváme-li emoci chtění toho druhého, prožíváme míru svého naplňování. To my chceme to něco pro sebe. Je zde tenká hranice si druhého podmanit a to je v kmenovém soužití možné nejspíš jen na vyzkoušenou. A možná je to i jistou výchovou odbouratelné.

Pokud se podívám na současné trendy společnosti, pak pozoruji, že vývoj se opět stáčí směrem od rodiny.

Né, že bych chtěl podporovat ony násilnické projevy řídícího centra EU, kde vznikají různá nařízení a zákazy. Jako jsou například návrhy zrušení názvu rodič, nebo přijetí jednopohlavních vztahů za plnohodnotné pro společnost a různá jiná.

Problém není v tom daném předmětu návrhů, ale v samotném řízení. Pokud se v mysli pobrouzdáte popsaným účelem Dědiny, pak zjistíte, že ony střety vyvolávají dnešní postoje vůči majetku. Postoje k zabezpečení právě třeba dětí a pak postoje k rozhodování a k možnostem předávání toho nejdůležitější, již prožité moudro. Tyto návrhy jsou pak bez celkové úpravy společnosti neprůchozí a nakonec jejich vývoj při prosazení zajde do slepé uličky.

Sama společnost si musí tyto potřeby vypěstovat a celkově zapracovat do komplexního náhledu na budoucí rozvoj.

~~~

Zdroj: https://www.boukovice.com/rodina-d%C4%9Bdina

Sdílet
~~~